

דיון

חמש שאלות שאנחנו ממליצים להציף בסלון. רק אתם תדעו מה עובד ומה מתאים לילדים שלכם.

1. למה הכי התחברתם בסיפור של חנה? מה הכי ריגש אתכם?
2. כמה שונה לדעתכם הייתה הילדות בזמן השואה מהילדות שלכם?
3. האם אתם יכולים לדמיון גם את הנאצים כילדים?
4. מה הייתם רוצים לשאול או להגיד לילדי השואה?
5. מה התפקיד של הילדים היום במאמץ לא לשכוח ולדאוג שלא תהיה שוב שואה?

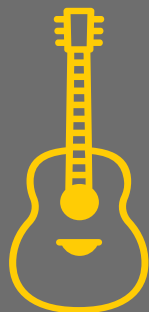

עדות

חנה גופרית (חנצ'קה) מספרת בחן ועם חיוך גדול על החוויות שלה כילדה בזמן השואה.

אפשר ומומלץ גם להקריא או להראות חלקים מספרה של חנה, "רציתי לעוף כמו פרפר" (לחצו על הספר משמאל)

חלק אומנותי-שיתופי

צרו עם הילדים פרפרים מפלסטלינה, מנייר או מכל חומר אחר.

שירו איתם:

אריק איינשטיין – אני ואתה
דוד ד'אור – שמור על העולם
נועה קירל – אמא שלי

ברוכים הבאים. כמה טוב שאתם איתנו - ממשיכים את המסורת הישראלית החדשה של יום השואה בסלון הפרטי או הדיגיטלי. זוכרים בכל מצב.

אף פעם לא קל ולא פשוט לדבר על השואה עם ילדים. גם עבורנו המבוגרים השואה היא משהו כמעט בלתי נתפס, והיכולת של ילדים לעכל, להבין ולהכיל את מה שהיה מוגבלת עוד יותר. רבים מאיתנו, ההורים, מתלבטים מה הדרך הנכונה והמתאימה ביותר לשלב אותם בדיון ובשיח ואם בכלל נכון לחשוף אותם לנושא.

השנה המשוגעת שעברה על כולנו השפיעה במיוחד על הילדים של כולנו, שאיבדו את השגרה ואת המסגרות המוכרות. בעת הזו, חשוב להיות רגישים ועדינים עם הילדים ולהפוך את העיסוק בזיכרון השואה לחוויה עמוקה ומהותית אך גם מגוננת ומשפחתית.

מומלץ לשוחח עם הילדים על כך שכל ניצולי השואה שהם רואים בטלוויזיה או בעיתונים היו ילדים פעם בדיוק כמוהם, וגם הם רצו לטרוף את העולם. יותר ממיליון וחצי ילדים נספו בשואה, וכל השורדים שעדיין נותרו איתנו – חוו את השואה כילדים.

המערך שהכנו עבורכם מבקש לעסוק בשואה דרך פריזמה שילדים יכולים להכיל, בסביבה הטבעית והמגוננת של סלון הבית. יחד עם זאת, חשוב לנו להדגיש שאתם מכירים את ילדיכם הכי טוב ורק אתם יודעים מה טוב עבורם ומה מתאים להם.